

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه
۲۳ سپتمبر ۲۰۲۱

یونس نگاه

تعریف طالبانی اخلاق

"محقق" که زمانی در مصاحبه با تلویزیون طلوع غیر از داشتن چهار زن به شوخی از روابط غیررسمی جنسی اش هم لاف زده بود، در یک پست فیسبوکی از سقوط اخلاقی منتقدانش نالیده و صفت عیاش را برای خود تهمت خوانده است. او خود را در سال های اخیر حامی هنر، موسیقی، حضور زنان و مکتب جا زده بود. در این کار حتی یکی از زنان چهارگانه رسمی اش را به یگان سفر زیارتی با خود می برد و اجازه می داد تصویرش در رسانه ها نشر شود. اگر این تلاش ها همرنگ جماعت شدن عوام فریبانه برای تضمین منافع سیاسی نمی بود، پیشرفت حساب می شد. قومندانی چون او که چین ولایت فقیه می پوشد و از جنگ های مذهبی منطقه تمجید می کند، در جنگ های داخلی طرف بوده است، وقتی بگوید موسیقی شنیدن خوب است، حضور زنان در اجتماع بد نیست و مکتب و دانشگاه رفتن مفید است، در ملک ما باید گام مثبت شمرده شود. اما، به شرط آن که این سخنان از نوع آیت ها و فکاهی هایی که او به زبان می آورد صرفاً برای گرم کردن بازار سیاستش نباشد.

"محقق" در پست اخیر فیسبوکی خود روی دیگرش را نشان داده است؛ چهره طالبانی و ولایت فقیه می اش را که با زن، موسیقی، رقص و شادی دشمنی دارد. او با تعریفی که از عیاشی داده، درک طالبانی اش از اجتماع و فرهنگ را علم کرده است. به نظر او اگر یک آدم سیاسی پیرودار، بارها در چوکی و مقام های بلند نشسته، با رأی و نام مردم بازی کرده، اکنون و در شرایطی که در ملکش میلیون ها انسان گرسنگی می کشند، در بالکن خانه زیبای مشرف به بحر و دورنمای دل پذیر نواسه اش را به بغل گرفته چای و قلاب پر از میوه خشکش را نمایش دهد، عیاش نیست. به نظر او در شرایطی که به گفته خودش مردم در حال کوچ از خانه و کاشانه شان می باشند اگر کسی چون او تصویری از خود بدهد که مردم بدانند صبح با یکی از خانم ها و شام با خانم دیگرش کنار بحر پیاده روی می کند، عیاشی نیست. به نظر او اگر

عکسی و متنی نشر شود که در شرایط بحرانی امروز او را آرام و لمیده با نواسه‌ها بدون نگرانی از نان و کرایه خانه و سرنوشت فرزندان جلوه دهد، عیاشی نیست.

عیاشی در ذهن طالبانی محقق فقط یک مخرج دارد: چول! او تصور می‌کند عیاشی یعنی شراب خوردن و کنار زنان غیررسمی خوابیدن. همان‌طوری که برادران طالبش در کابل و تهران چارچشمه آلت تناسلی زنان و مردان را نظارت می‌کنند، او نیز عیاشی را صرفاً به معنای بدوی چول‌مالی و چول‌بازی می‌داند. لمیدن بر اموال غارت‌شده، نماز خواندن در خانه‌ای که با پول رشوت خریده شده است، سوار شدن بر موتوری که از وطن‌فروشی یا قوم‌فروشی به‌دست آمده است، خوردن کباب و پلو از جیب مردم به‌نظر او عیاشی حساب نمی‌شود.

او اندوه نهفته در شراب، عشق شکوفان در موسیقی، زیبایی رقص و عصبان دختران به گفته او هرزه اما به گفته اسناد و مدارک محروم و دربندکشیده شده را درک نمی‌کند. او نمی‌داند که موسیقی چطور می‌تواند عبادت باشد، مبارزه شود و به آدم‌ها توان ایستادن و تاب‌آوردن بدهد. او نمی‌داند که چگونه رقص می‌تواند تمجید زندگی باشد، غلیان شادی و شکرگزاری باشد، یکی از انسانی‌ترین و بی‌ضررترین حرکات‌های آدمی گردد.

او که دزد مشهور آراء و اعتبار مردمش است، از کسانی که او و طالبان را به خاطر بربادی وطن نفرین می‌کنند با زشتی و خشم یاد می‌کند ولی گروهی را که به گفته خودش مردم را مجبور به ترک خانه و کاشانه شان می‌کنند، عشر و تفنگ زور می‌گیرند و کشور را به تیول و چراگاه خود بدل کرده‌اند، با نرمی "امارت اسلامی" و "تحریک طالبان" می‌خواند، و فخر می‌فروشد که از طرق مختلف با این برادران خود تماس دارد و آنان را نصیحت می‌کند.

این طالب چین‌پوش وجود منار مسجد را در عکس خود ثبوت پاکیزگی‌اش می‌خواند، اما مردم می‌دانند که در درون مسجد نیز چه ظلم‌هایی انجام می‌شود و کنار مسجد نیز چه عیش‌هایی جریان دارد.

وطنی که رهبری دمکراسی‌اش به دست چنین افرادی بوده باشد، چرا در به در نشود؟ چطور زیرپای گرگان آی‌اس‌آی تکه‌تکه نگردد؟ چرا بازیچه بازیگران خورد و کلان دور و نزدیک نشود؟ باید از شر طالبان قمی و اکوره ختکی رها شویم.